

jes af bij het overrompelende effect dat de show ooit, in de topjaren van het orkest, op de toehoorder had, maar daar staat tegenover dat elk concert van deze unieke formatie een confrontatie met een halve eeuw jazzgeschiedenis biedt. Heel goed dus dat de Duitse muziekjournaliste Sibylle Zerr het opbracht om het Arkestra zeven jaar lang met fotocamera en pen in de aanslag op zijn theatrale triomflood over de aardbol te volgen.

In haar royaal geïllustreerde boek doet ze ook bloemrijk verslag van de zeven septemberdagen in 2008, toen de veertienkop-pige band het onder auspiciën van Paradox georganiseerde ZXZW-festival in Tilburg mocht opluisteren. Trompettist Fred Adams presteerde het bij die gelegenheid om dwars door een solo van collega Cecil Brook te toeteren. 'Maybe Sun Ra simply would have left in Tilburg at the end of the engagement', schrijft Zerr. Marshall Allen beëindigde de ongewenste interruptie evenwel door waardig blazend op zijn Electronic Valve Instrument de concurrenten tot de orde te roepen. Waarop Adams een spontane snoekduik ondernam naar het front van het podium, waar hij er spartelend op zijn rug nog trompetterend een schep bovenop deed. 'Sun Ra's mighty spirit must have got a grip on him.'

Het Tilburgse publiek toonde zich volgens de schrijfster diep onder de indruk. Het Arkestra 'conquered the audience as in a solar storm, and flooded the club with strong and benevolent energy'. De kosmische energie vonkte vanaf het podium over op de zaal en kreeg de allengs uitzinniger meeklappende, -zingerende en -dansende menigte volledig in haar greep. Dat is ongetwijfeld méér dan het Duke Ellington Orchestra tegenwoordig voor elkaar krijgt.

Rudie Kagie

Revolutie in Willem Wodka's Jazzbunker

Noah Howard:
Music In My Soul
Uitgeverij Buddy's Knife, Keulen
www.buddysknife.de
148 pagina's, € 18,-
ISBN 978 3 00 034401 5

In de late namiddag van 21 augustus 2010 tikte altsaxofonist Noah Howard op zijn vakantieadres in het Zuid-Franse Uzès het slotakkoord van zijn autobiografie. 'The End... for Now', schreef hij – en met die vier woorden was de schrijfkus

voltooid. Met zijn echtgenote, de Vlaamse arts Lieve Fransen, besprak hij die avond zijn plannen voor de toekomst. Hij leefde voor de muziek, maar als hij ooit zou stoppen met optreden leek het hem heerlijk om zich in de landelijke idylle van Zuid-Europa terug te trekken. Maar wél graag in een huis met voldoende ruimte voor een kleine opnamestudio.

Anderhalve week later, op 30 augustus, gaf Howard op verzoek van de burgemeester een concert in het dorpskerkje van Barre-des-Cévennes. Op woensdagochtend 1 september verscheen hij niet aan het ontbijt. Hij bleek gevelde door een

Noah Howard tijdens een optreden in Nederland, omstreeks 1971